

Det fremgår af § 20, stk. 5, at selskabets vedtægter og aftaler mellem selskabets deltagere, herunder aftaler med andre selskaber, ikke må begrænse landmandens beføjelser. Baggrunden for denne bestemmelse er, at landmanden skal kunne varetage den daglige drift og være i stand til at træffe beslutninger om den landbrugsmæssige drift.

Det præciseres i § 20, stk. 6, at selskabet skal afhænde ejendommen, hvis selskabet ikke opfylder betingelserne i stk. 1 og 2, jf. stk. 3. Dette vil f.eks. være tilfældet, hvis der ikke er en landmand, der har flertallet af stemmerne, og som opfylder de personlige erhvervsbetingelser.

Det præciseres i § 20, stk. 7, at en landbrugsejendom, der ejes af et § 20-selskab, og en landbrugsejendom, der ejes personligt af landmanden i selskabet, betragtes som en landbrugsbedrift i relation til landbrugslovens regler, uanset at de ejes af to forskellige juridiske personer, jf. definitionen af en landbrugsbedrift i § 2, stk. 3. Bestemmelsen har baggrund i den nære sammenhæng mellem § 20-selskaber og det personlige selveje.

Efter forslagets § 20, stk. 8, kan ministeren som hidtil fastsætte nærmere regler for udøvelse af landbrug i selskabsform. Det er hensigten at udarbejde en særlig bekendtgørelse herom, der i princippet svarer til den gældende bekendtgørelse om de nuværende § 20-selskaber.

Efter forslagets § 20, stk. 9, kan ministeren desuden fastsætte regler om oplysnings- og indberetningspligt for disse landmandsselskaber, f.eks. om indberetning, når landmanden i selskabet skiftes ud, og der indtræder en ny landmand i selskabet.

Efter forslagets § 20, stk. 10, kan der dispenseres fra bestemmelserne om de øvrige investorer i stk. 1, nr. 2, og fra bestemmelserne i stk. 1, nr. 3, om areal eller antalsbegrænsningen, når særlige forhold taler for det.

Der foreslås alene en snæver dispensationsadgang således, at nærtknyttede medarbejdere – f.eks. som led i et generationsskifte – kan komme i betragtning efter en konkret vurdering. Det bør derimod ikke længere være muligt at give dispensation til, at flere medarbejdere på bedriften erhverver aktier eller anparter i ejendommen med henblik på at få del i driftsudbyttet (medarbejderaktier).

Der kan derimod ikke dispenseres fra bestemmelsen i stk. 1, nr. 1, om, at landmanden i selskabet skal eje aktier eller anparter, der repræsenterer flertallet af stemmerne og mindst udgør 10 pct. af selskabskapitalen. Der kan dog være tale om dispensation fra de erhvervsbetingelser, som landmanden i selskabet

skal opfylde. Dispensation fra de personlige erhvervsbetingelser vil kunne ske efter de retningslinier for dispensation, som findes i § 17 samt bemærkningerne hertil. En sådan dispensation omfattes således ikke af § 20, stk. 10.

Som nævnt i de almindelige bemærkninger, afsnit 5, skal Fødevarerministeriet – som hidtil – varetage administrationen vedrørende landmandsselskaber, idet jordbrugskommissionerne dog skal træffe afgørelse om, hvorvidt landmanden i selskabet opfylder betingelserne for personlig erhvervelse af ejendommen.

Til § 21

Bestemmelsen i § 21 er en opsamlingsbestemmelse, der omfatter alle juridiske personers erhvervelse af landbrugsejendomme, der ikke er omfattet af bestemmelserne i § 20 og §§ 22-24. Bestemmelsen omhandler således alle former for selskaber, herunder aktie- og anpartsselskaber, kommanditselskaber, andelselskaber samt foreninger eller andre sammenslutninger og fællesskaber mv.

Bestemmelsen i § 21, nr. 1, er en videreførelse af gældende regler, hvorefter der kan forventes tilladelse, når erhvervelsen sker med henblik på jordens anvendelse til forsøgs-, forsknings- eller forædlingsvirksomhed.

Der skal dog være mere lempelige regler for erhvervelse af væksthusholdninger og planteskoler, idet der i forslagets § 21, nr. 2, åbnes adgang til anvendelse af holdingselskaber. Dette gælder dog kun for væksthusholdninger og planteskoler, der drives med et erhvervs-mæssigt sigte. Bestemmelsen gælder således ikke en planlagt produktionsudvidelse. Hvis erhvervelsen omfatter jorder, der ikke anvendes til gartneri mv., kan der – som hidtil – stilles krav om, at sådanne jorder afhændes til sammenlægning eller samdrift med en bestående landbrugsejendom. Mindre væksthusholdninger/planteskoler, som blot indgår som et mindre led i den landbrugsmæssige drift af ejendommen, kan eventuelt anvende holdingselskaber efter reglerne i forslagets § 20. Lovforslaget giver også mulighed for at ophæve landbrugspligten på væksthusholdninger og planteskoler, jf. forslagets § 7, stk. 5.

De hidtil meget detaljerede regler for dispensation til væksthusholdninger og planteskoler bliver erstattet af mere generelle regler. Dette skal ses i sammenhæng med de øvrige lempelser for væksthusholdninger og planteskoler med hensyn til ophævelse af landbrugspligt, jf. § 7, stk. 5, og afstandsgrænsen ved erhvervelse, jf. § 12, stk. 4.